

Bakma

– *simsiyah* · 29 Kasım 2012

Bilerek mi bıraktın kendini
Yoksa unuttun mu
Odamda ay ışığı
Duvarlarda oynaşan gölgelerde yüzün
Pusudaki düşman kadar sessiz
Aşk bizden geçti, geçmeyenlere geçmiş olsun.
Hüzün sürmedir gözlerime, bakma

Sadece kendimin olmanın ağırlığına alışır mıyım
Karanlığa alışan gözler gibi
Yalnızlığımı kamçılıyor seni düşünmek
Çarşafı dökme için acılarımı geceler boyu
Nasıl da acımasız oluyorum, istemiyorum yaralarım iyileşsin
Nefes almayı unutuyorum
Ağlasam, şimdi tam zamanı
Sükûn sürmedir gözlerime, bakma

Uzaktan bakmanı sevmez aşk
Seni sevmek bir cesede sarılıp uyumak gibi
Susarak kazandıklarım mıydı beni ben yapan
Yoksa
Şimdi konuşarak kaybettiklerim mi
Hiç masal dinlemeden büyüyen çocuktum
Anladığım fakat konuşamadığım bir lisan var şimdi içimde
Aşka ne güzel yakışacak ölüm
Veda sürmedir gözlerime, bakma